

Ahoj Lucie,

jak se máš? To co ti povím, je opravdu neuvěřitelné. Byla jsem u babičky na chatě. S babiččíným kamarádem panem Karlem jsme šli vedle babiččiny chaty na ryby. Po chvíli měl pan Karel říci: Řekl mi, abych tu ryby hlídala a popíral mi hodně štěstí. Sedla jsem si hlíže k rybníku a dalo by se říct, že jsem vodu hlídala.

Ponořila jsem se do fantazie a mluvila jsem s vodou. Říkala jsem jí vše, co jsem u babičky naučila. Lehla jsem si do trávy a dívala jsem se na vlnovky. Připadalo mi, jako by si povídaly: "Kampak letíš?" reptała se první. "Jen tak si létám po Katově, moe mě to baví," odpověděla druhá. "Tak než zase někam poletíš, zahrojíme si na honěnou."

Vlnovky mi kroužili přímo před očima. Asi se tím ehlubily. Slonily se a pak se jedna odletěla někam ke kaptičce. Asi tam měla knůzko. Zvedla jsem se a dívala se na hospodu, jestli pan Karel jde. Nešel. Prozkoumala jsem se, ale nikde ani živá duše. Ve vodě se něco

lesklého mihlo. Udice se pohnula a já jsem byla ráda, že jsem něco chytila. Ulovila jsem docela malinkou rybičku.

Ušlyšela jsem tenký klásek: "Děve, děve, pust mě, prosím!"

Myslela jsem si, že jsem blázen. "Mluví ryba?" řekla jsem.

Ale rybička se ozvala znovu: "Nejsi blázen, já opravdu mluvím."

A pokud mě pustíš, splním ti jedno přání. "Co bych si asi přála?" řekla jsem si. "Je by sukníkové triko nebo chybnost a co třeba nový mobil?" přemýšlela jsem. Ale řekla jsem si: "Bez čeho nemůžeme žít? Bez sukníkového trika můžeme žít. Chybnost. Bez té se těžko obejdem. Ale mám jí celkem dost. A se starým mobilem jsem ještě spokojena," říkám si. "Sukníkové triko se dá koupit. Chybná jsem celkem dost a mobil je jen na volání a SMS. Ale existuje sedm divů světa. Myslím, že první z nich je vidět. Bez zraku je člověk sám. Alespoň se tak cítí. Druhý div je slyšet. Slyšet zpívání ptáčků je víc než poslouchat flip-flop. Třetí div je láska. Umět a mít rád je větší umění, než vytesat sochu. Čtvrtý div je být odvážný. Bez odvahy se těžko žije. Pátý div je štěstí. Bez štěstí je život smutný. Šestý div je mít chuť. Bez chuti si člověk nedokáže život ochutnat. A sedmý div je rodina a přátelé. Bez rodiny a přátel je v člověku prázdno. A proto si lidé rychle přejí, aby těchto sedm divů světa měl v srdci každý z nás. Alespoň trochu. V tom se mýlíš. Nebyl to blesk jako při bouři, ale jako rozsvícení slunce. Pan Karel vyběhl z hospody se podívat, jestli se mi při tom blesku něco nestalo. Modré nebe a takový blesk to jsem ještě neviděl, řekl a usmál se na mě. A to mu jedna ryba rabrala. Měl radost a já jsem ještě pohlédla na ten lesk ve vodě a v duchu jsem rybu děkovala. To kouzlo je v každém z nás. Jen ho musíme ochránit a žít s otevřeným srdcem. To bylo mé povídání. Doufám, že se ti líbilo. Ahoj. Tvá nejlepší kamarádka

♡ Ivča ♡